

(המשך מעמוד 55)

הזיע. אך לא נתן גירסה אחת מדוייקת על מועד הגילוח.

כאשר המשיך גולדשטיין להכחיש בתור קף כל קשר לרצח, התייעצו אנשי המישר טרה עם הפרקליט אברהם גולדשטיין, שהיה ממונה על התקף. הוא הציע להם להכניס לתאור של החשוד מישור שימשוך אותו בלשונו ויקליט אותו. אולי כך ניתן יהיה לאסוף חומר הוכחות נגדו.

האיש שהתנדב להיכלל עם גולדשטיין היה צבי פאר, עבריו מוכר ויודע למישר טרה, שלא היה במעצר באותה תקופה אך הציע את שירותיו. נימוקיו לכך נש' ארו סודיים. הוא בילה ארבעה ימים בתא המעצר של גולדשטיין, כשמכשיר הקלטה צמוד לגופו. וכך, לאט לאט, רכש את אמונו והוציא מפיו סיפורים שונים.

אחוזים

מן הירושה

ר שום שרוב לא הודה גולדשטיין כי הוא ביצע את הרצח. להיפך. כמה פעמים אמר בפירוש, כי כל העניין אינו נוגע לו, וכי הוא לא היה כלל במקום. אבל פיסות שונות של מידע, דברים ש' התגלו אחר כך כשקרים, הצטרפו לעדויות הנסיבתיות שהיו נגדו. התביעה הגישה כתב-אישום על רצח אם.

היה ידוע כי גולדשטיין סבל ממחסור כרוני בכסף. הוא היה גרוש שלוש פע' מים והיה חייב סכומים נכבדים לגשותיו. לאמיתו של דבר השתחרר מהכלא זמן קצר לפני הרצח. אחרי שישב תקופה ארו' כה על אית-שלום מזונות. בכלא הכיר תייר גרמני, שגם הוא הסתבך בחובות ותייר גרמני, שגם הוא הסתבך בחובות. ולהשתחרר. הסיבה המיידית לצורך בכסף ביום הרצח היתה, לדעת התביעה, הרצון לשחרר את חברו מהכלא.

ואמנם, כאשר לא הצליח למכור את הטייפ שהיה ברשותו, מישכן גולדשטיין אוסף של מטבעות עתיקים שהיה ברשותו זמן רב. בכסף זה התכוון לעזור לתייר. היחסים בין גולדשטיין לאמו היו גרר

השתול

צבי פאר, נוכח ידוע, התנדב מיוזמתו לעזור למישרטה בחקירת הנאשם, ולמשוך אותו בלשונו. ולנסות להוציא ממנו הודאה.

עים במשך זמן רב. כבר חודשים אחדים לפני הרצח, כאשר חבר שלו התנדב, ב' בדיווח-הדעת, להרוג את אמו כדי שהוא יירש את כספה. אמר לו גולדשטיין כי אם יעשה זאת ייתן לו אחוזים מהירושה.

ככלא, באחת השיחות עם פאר, אמר: "היא (האם) חשבה שהיא תחיה יותר מכולם, חלאת, ראתה נכד אחד מתחתן. אין לה מספיק! מה צריך בן-אדם לראות שילדים כולם נשואים ונכדים."

פאר: "מספיק, מה?" גולדשטיין: "יותר מדי. היו צריכים להרוג אותה כשהיתה קטנה. אבל אם כבר גדלה, ראתה כל מה שצריך לראות בחיים. אבל יננים זה יותר מדי." בית-המישפט התרשם כי פאר רכש את אמונו של גולדשטיין באופן הדרגתי, ושר

חה עימו לתומו על כל נושא שהתעורר. בית-המשפט ציין כי השניים הם אנשים אינטליגנטיים, ומטרת פאר היתה להוציא אינפורמציה מועילה לתביעה. ואמנם ה' שניים שוחחו בעיקר על נושאים שמטבי למישפט. פאר ניתח עם הנאשם את ה' ראיות שהיו נגדו, ויחד תיכננו איך להפ' ריכוז. הם ביקרו עורכי-דין ועמדו על תפ' קידם של עורכי-הדין בשלבי המעצר וה' מישפט. הם גם ליגלו על שופטים ואנשי- מישטרה עימם באו במגע, והתפארו בכך שהצליחו, "לעבוד עליהם".

הם דיברו על יחסיהם עם הוריהם, על עבירות פליליות שביצעו בעבר, ועל כאלה שתיכננו. גולדשטיין סיפר לחברו את כל מסכת נישואיו המרובים, ולמדע התגרש מנשותיו. ניכר היה כי במשך הזמן ראה גולדשטיין בפאר ידיד טוב ונאמן.

מות

מתשניק?

היתה זו כוודאי הפתעה מאוד לא ר' נעימה, כאשר גילה בבית-המישפט שחברו בגד בו, וכי כל ההקלטות שנעשו במהלך השיחות ביניהם הוגשו על-ידי התובע לבית-המישפט. מסתבר כי פאר נשאר נוכח עד הרגע האחרון. למרות ש' אמור היה להיות עד-תביעה ולהופיע ב' מישפט — כך גם הבטיח לתובע — נעלם ימים אחדים לפני המועד הקבוע לעדותו וכנראה יצא את הארץ.

כאשר נחקר גולדשטיין על השיחות הללו בבית-המישפט, ניכר היה בו כי הוא

הוא מספיק טוב למישפט רצח. אתה צריך לעשות חשבון טוב, חביבי, לקחת עורך- דין חזק, אני יכול לתת לך עורך-דין טוב, שיכול להיות טוב מאוד בענייני רצח. ואחרי יכול להסתדר איתו גם בענייני כסף, אתה מבין? היום רצח זה 250 אלף לירות תיק.

גולדשטיין: לא לוקח עורך-דין, לא לוקח.

ג.פ.: אני מחר יוצא מפה, אשלה לך את העורך-דין שלי, חבל שהיום לא אמרת לי שיופגש אתך, היית יושב ומדבר איתו. ג.פ.: אין לו מה להגיד לי כל זמן שהוא לא ראה את התיק.

ג.פ.: טוב, אבל לא יכול להגיד לך כמה-הוא רוצה כסף על תיק רצח? ג.פ.: אין לו סיכום סופי, אמר לי בינתיים 100-120 אלף שלב ראשון.

ג.פ.: אבל הוא לא עורך-דין לזה, מה איתו, העורך-דין שלך הוא עורך-דין לרצח? מה אתה משוגע? לזה צריך יצחק חגג, לידסקי, אלי קידר, חגג הוא טוב מאוד. יודע לחקור אותם יופי, הוא אפילו בימים * היה נלחם כמו אריה. הוא לא היה נותן שיוציאו לך ימים. אתה יודע מה אני אעשה, אני שולח לך אותו, באש אני אדבר איתו!

ג.פ.: מילים בלתי-ברורות.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

התכשיטים שנשארו

מפוזרים בכל הבית החד, כי הרצח לא בוצע למטרת שוד. לכן התקשתה המישרטה ביותר למצוא את המניע לרצח. מהדירה, קשרו זאת החוקרים בנאשם, שהציע מכשיר כזה למכירה ביום הרצח.

ג.פ.: או שיש חומר או שאין, אתה מבין.

ג.פ.: שלמה, הוא צריך להילחם להוציא אותך!

ג.פ.: כעת אין אפילו הערכה.

ג.פ.: אז זה 12 יום בלי עורך-דין? ג.פ.: בלי כלום.

ג.פ.: מה אתה מטומטם? אתה לא נורמלי, תאמין לי, אני נלחם על איזה כחור שבכלל אין לו...

ג.פ.: אתה בא לבית-מישפט, שיהיה לך אפילו 12 עורכי-דין, בא התובע, סתם סמל, אומר לשופט מידע חסוי...

ג.פ.: הוא יבוא יילחם למה התיק, אתה משלים עם זה, זה לא טוב!

ג.פ.: אני לא משלים עם זה, אבל חבל על כל רגע של עורך-דין, פה איי אפשר להוציא את הימים האלה.

ג.פ.: אבל לא משנה, זה אותו התיק, על אותו מחיר זה הולך. על אותו מחיר של התיק הולך גם על המעצרים. אם היום אתה נותן לובן אדם: "תנהל לי את מישפט הרוצח" אז הוא כבר כולל לך את המעצרים.

ג.פ.: כשהיית במעצרים אני ראיתי שמה לפני 15 יום עורך-דין אחד... חבל, אני שכחתי את השם שלו...

ג.פ.: עם מישקפיים?

ג.פ.: לא!

ג.פ.: שרעבי? אולי תימני?

ג.פ.: לא נראה לי תימני. גבוה, בריא כזה, שחום, בסביבות גיל-הששים. אבל

* ימים — בלשון עבריינים, "ימי מעצר".

חריף אכסטרה! אתה יודע מה, לא נתן לתובע להוציא מילה!

ג.פ.: אני יודע למי אתה מתכוון, הוא יפה כזה, לבש מיכניטיים אפורים וז'קט כחול?

ג.פ.: מה אתה חושב, הוא לובש כל יום אותו בגד? חבל שלא לקחתי את השם של העורך-דין ההוא, מה אני אומר לך, הוא העמיד את התובע ככה.

ג.פ.: עם עורך-דין אתה צריך להיזהר דיר בלאק. לא לדבר איתו יותר מדי, למה הוא יכול לעשות אתם, "דיל", עם המישר טרה, מאחורי הגב שלך.

ג.פ.: הביאו אותי לשופט אחרי 48 שעות מעצר, הגישו חומר, אז השופט... מי זה היה בוכוויץ?

ג.פ.: בוכוויץ, כן.

ג.פ.: בוכוויץ... (קטע לא ברור).

ג.פ.: לא, אני ראיתי שהוא דווקא שופט טוב!

ג.פ.: הוא שופט רע לאללה! איזה רע! הוא עושה, כותב לך ואתה לא מספיק להרים את הראש כבר יש לך 10-15 יום, יא אלקה!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.

ג.פ.: מה אתה מדבר, איך אתה הולך כמו כבשה. סוחבים אותך, עכשיו להילחם! מה אתה נותן שייסחבו אותך כמו כבשה. ג.פ.: זה לא בדיוק, זה פה רצח ולא שוד.

ג.פ.: אז מה, רצח צריך להילחם!

ג.פ.: לא נתן לי לומר, אבל עשיתי לו שטיק, כשזה החוקר שלי, שהיה גם התובע שלי, הוא ביקש 15 יום. אז לפני שהוא גמר את כל המילים שהוא רוצה, אז אני אומר לו: "אולי כבוד השופט ירשה לי", לפני שהוא מתחיל לכתוב, לפני שההוא גמר את המילה האחרונה, ההוא גמר, רשם את מה שהתובע שלי ביקש, ואז הוא אמר לי: "כן, מה רצית 'הגידו?' והוא כל הזמן מתרכז עלי. אתה מבין, עשיתי לו תרגיל קטן כמו שאומרים. טוב, הוא שואל אם אני רוצה ללכת לפולי גראף, כבר רצה לשלוח אותי הביתה, "אין על מה להחזיק אותך", אז אמרתי לו בסדר, אין לי התנגדות. ודווקא לקחו אותי באותו יום לפוליגראף.